

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203957
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614203957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Amálie Paulerovej, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s, so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 25, IČO: 47 248 980, právne zastúpená spoločnosťou PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 25, proti odporkyni: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. C. XX, t.č. bytom F. Z. XXX, o zaplatenie 309,38 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/127/2014-41 zo dňa 10. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o n e ch á v a n e d o t k n u t ý vo výroku o uložení povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 127 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 74,81 eur od 4.5.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 52,19 eur od 3.6.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 127 eur spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania. Vychádzal zo spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu založeného medzi účastníkmi konania zmluvou o pripojení (neobsahujúcou dátum uzavretia, avšak nepochybne uzavretou) v znení Dodatku zo dňa 7.2.2011. Nadväzne za dôvodný považoval návrh v časti týkajúcej sa zaplatenia ceny služieb poskytnutých v období od 15.3.2011 do 14.5.2012 v celkovej výške 127 eur. Súčasne za omeškanie s úhradou týchto súm priznal navrhovateľovi príslušný úrok z omeškania.

Vo zvyšnej časti, pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, prvostupňový súd návrh zamietol pre neunesenie dôkazného bremena. Navrhovateľ totiž netvrdil, ktorú konkrétnu dohodnutú zmluvnú povinnosť - zabezpečenú platnou písomne dohodnutou zmluvnou pokutou - odporkyňa porušila. Navyše, podľa bodu IV. Dodatku zo dňa 7.2.2011, navrhovateľovi patrí právo na zmluvnú pokutu pre porušenie povinnosti odporkyne, v dôsledku ktorého dôjde k následnému vypojeniu SIM karty. Navrhovateľ však netvrdil a nepreukázal ani splnenie tejto druhej časti kumulatívnej podmienky, ktorým je následné vypojenie SIM karty v dôsledku porušenia povinnosti odporkyne.

Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania súd I. stupňa založil na § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Hoci čistý procesný úspech odporkyne v konaní predstavuje 17,90%, táto prisúdenie náhrady trov nenavrhovala.

Proti tomuto rozsudku, v časti zamietnutého návrhu, podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že odvolací súd návrhu v dotknutej časti vyhovie a zároveň prizná navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia. Namietal, že nárok na zmluvnú pokutu si uplatnil iba v alikvotnej časti, a to za príslušný počet mesiacov počítaných od mesiaca, v ktorom došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti odporkyňou. Nesúhlasil so záverom okresného súdu o neunesení dôkazného bremena vo vzťahu ku špecifikácii porušenej zmluvnej povinnosti. Priamo z textu žaloby totiž vyplýva, že „nakoľko odporca neuhradil faktúry v lehote splatnosti, vyplynula mu povinnosť zaplatiť Podniku zmluvnú pokutu“. Žalobou pritom boli uplatnené iba dve faktúry, ktoré presne špecifikovali službu, fakturovanú sumu, fakturačné obdobie, služby, aj splatnosť. Zo žaloby a z dôkazov taktiež vyplýva, že odporkyňa po uzatvorení zmluvného vzťahu za február 2011 zaplatila iba dve fakturačné obdobia, následne od fakturačného obdobia 15.3.2011 už faktúry nezaplatila.

Podľa odvolateľa nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká už pri nezaplatení akejkoľvek prvej faktúry. Je potom len na poskytovateľovi služby, či klienta odpojí ihneď po nezaplatení tejto faktúry, alebo mu ponechá ešte mesiac možnosť byť pripojený a až potom ho odpojí. Z tohto pohľadu je irelevantné, za neuhradenie ktorej faktúry došlo k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty. Taktiež nie je potrebné preukazovať, či došlo k odpojeniu SIM karty, nakoľko to vyplýva zo samotnej skutočnosti, že od faktúry vystavenej za posledné fakturačné obdobie (od 15.4.2011 do 14.5.2011) už ďalšie faktúry vystavované neboli, resp. nemohli byť, nakoľko deaktiváciou SIM karty zmluva zaniká.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok súdu I. stupňa v odvolaní nenapadnutom výroku, ktorým bola odporkyňi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 127 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 74,81 eur od 4.5.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 52,19 eur od 3.6.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. a po výzve v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Medzi účastníkmi nebolo sporné a odvolateľ ani nenamietal východiskový úsudok prvostupňového súdu, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa - spotrebiteľským vzťahom.

Nadväzne je bezpredmetnou odvolacia námietka o uplatnení si nároku na zmluvnú pokutu navrhovateľom len v alikvotnej časti, t.j. za obdobie od porušenia zmluvnej povinnosti odporkyňou. Z určujúceho hľadiska zásadným (§ 53 ods. 10 OZ) je totiž posúdenie vymedzenia/znenia zmluvnej pokuty (z pohľadu jej prijateľnosti ako zmluvnej podmienky) v čase uzavretia dohody o nej, t.j. bez vplyvu okolností, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy. Inými slovami, následné správanie zmluvnej strany (napr. v ktorom štádiu viazanosti skutočne zmluvnú povinnosť poruší), resp. okolnosti ako výška využitej akciovej zľavy, nemajú určujúci vplyv na prvotné posúdenie toho, či zmluvná pokuta objektívne v dôsledku svojho vymedzenia vyvoláva nepomer v postavení zmluvných strán. Kládne sa tu totiž dôraz na zodpovednosť dodávateľa, aby bol náležite opatrný a dôsledný pri dojednávani aj vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Intenzita vnímania porušenia zmluvnej povinnosti pritom môže byť, resp. je rozdielna na začiatku viazanosti a na jej konci, čo paušálna úprava zmluvnej pokuty objektívne (v znení obsiahnutom v uzavretej zmluve) neodzrkadľuje/nevystihuje.

Možno preto v danej spojitosti uzavrieť, že aplikačná prax súdov už konštantne zastáva stanovisko, že takto vymedzená zmluvná pokuta tým, že vôbec nerozlišuje situáciu, kedy k nezaplateniu ceny služby dôjde, napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, kedy spotrebiteľ nezaplatí ceny služby napr. v prvý mesiac viazanosti, nevystihuje rozdielnu intenzitu porušenia zmluvných povinností.

Následné okolnosti, vrátane prípadného uplatnenia nároku na zmluvnú pokutu len v alikvotnej časti, nič nemenia na konštatovanom objektívne neprípustnom charaktere predmetnej zmluvnej podmienky.

Opomenúť nie je možné ani evidentne znevýhodnené postavenie spotrebiteľa spôsobené jednostranným priznaním oprávnenia na zmluvnú pokutu len jednej zo zmluvných strán - veriteľovi, čím dochádza k nepochybne prísnejšiemu (resp. výlučnému) sankcionovaniu spotrebiteľa. Pokiaľ spotrebiteľ prestane plniť, dodávateľ sa žalobou o plnenie za poskytnuté služby môže domáhať plnenia súdnou cestou, zatiaľ čo spotrebiteľ by sa však za porušenie zmluvnej povinnosti dodávateľa nedomohol žiadnej satisfakcie.

Zhrnúc doteraz konštatované, dotknutá (individuálne nedojednané) zmluvná podmienka spôsobuje kvalifikovanú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami a je preto (§ 53 ods. 5 OZ) neplatná. Dôsledkom tejto skutočnosti je nemožnosť priznania nároku z takejto neplatnej zmluvnej podmienky súdom.

Vzhľadom na opísaný záver je následne, z hľadiska procesnej ekonómie, ďalšia argumentácia odvolateľa o preukázaní porušenia konkrétnej zmluvnej podmienky, resp. potrebe kumulatívneho preukázania splnenia ďalšej podmienky (vypnutie SIM karty) nadbytočná/irelevantná.

Nad nevyhnutne potrebný rámec však odvolací súd záverom upriamuje pozornosť odvolateľa na ustanovenie § 53a ods. 1 OZ, v zmysle ktorého už raz súdom za neprijateľnú vyhlásená zmluvná podmienka nemôže byť zo strany dodávateľa, resp. jeho právneho nástupcu opätovne uplatňovaná. Zmyslom predmetnej normy je ochrana spotrebiteľa voči opakovanému uplatňovaniu (tej-istej) nekalej zmluvnej podmienky ako i zabránenie opakovanému predkladaniu (totožnej) argumentácie a nutnosti opätovného posudzovania (právoplatne ustálenej) otázky neprijateľnosti identickej zmluvnej podmienky. Odvolaciemu súdu je pritom z úradnej činnosti (§ 121 O.s.p.) známe, že (minimálne) v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/218/2012 bola predmetná zmluvná podmienka už právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Nedôvodnosť navrhovateľom uplatneného nároku teda vyplýva (okrem vyššie uvedeného) i z porušenia § 53a ods. 1 OZ.

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa neboli opodstatnené a zároveň neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), odvolací súd potvrdil napadnutý výrok rozsudku ako vecne správny.

Z rovnakého dôvodu (vecnej správnosti) následne potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu pomerného úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

Ohľadne trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal, nakoľko odvolateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný a odporkyňa si trovy odvolacieho konania neuplatnila, fakticky jej ani žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .